

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320200651
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5320200651.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Františka Dulačku, v spore žalobcov: 1a/ H. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. č. XXX, XXX XX W., 1b/ W. D., nar. XX.X.XXXX, bytom R. č. XXX, XXX XX W., proti žalovanej: P. D., narodená XX.XX.XXXX, bytom R. XXX, XXX XX W., zastúpenej JUDr. Annou Mozolíkovou, advokátkou s miestom výkonu činnosti R. XXXX, XXX XX A., o vrátenie daru, na odvolanie žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Čadca č. k. 16C/16/2020-149 zo dňa 15.10.2021, takto

rozhodol:

Uznesenie prvoinštančného súdu vo výroku II., ktorým žalovanej návrh na náhradu trov konania proti žalobcom v rade 1a/ a 1b/ nepriznal, zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Zároveň zrušuje uznesenie prvoinštančného súdu sp. zn. 16C/16/2020-134 zo dňa 25.08.2021 vo výrokoch, ktorými konanie voči pôvodným žalobcom 1/, 2/ zastavil a rozhodol o nároku na náhradu trov konania.

V ostatnej časti vo výrokoch I., III., IV. ponecháva uznesenie prvoinštančného súdu ako odvolaním strán nenapadnuté, nedotknuté.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením vo výroku I. prvoinštančný súd konanie zastavil, vo výroku II. žalovanej náhradu trov konania proti žalobcom v rade 1a/, 1b/ nepriznal, vo výroku III. žalobcom v rade 1a/, 1b/ vrátil krátený súdny poplatok vo výške 43,05 eur, vo výroku IV. uložil Slovenskej pošte, a.s., Banská Bystrica, aby po právoplatnosti uznesenia vyplatila žalobkyni v rade 1a/ sumu 43,05 eur z dôvodu vrátenia kráteného súdneho poplatku za podanú žalobu na jej adresu do 30 dní od doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o vrátení súdneho poplatku. Poukázal na dispozitívny úkon žalobcov, ustanovenie § 144 a nasl. CSP, uviedol, že týmto rozhodnutím súd konanie končí, a preto s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 1 CSP rozhodol i o nároku na náhradu trov konania. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenia § 262 ods. 1, 2 CSP, § 256 ods. 1, § 257 CSP. Uviedol, že za čas od 6.3.2020 do XX.X.XXXX (úmrtie žalobkyne v rade 1/) a do XX.X.XXXX (úmrtie žalobcu v rade 2/) boli stranami konania pre tento úsek konania žalobcovia v rade 1/, 2/. Konanie voči nim bolo právoplatne zastavené, žiadnej zo strán konania v týchto uzneseniach súd nárok na náhradu trov konania nepriznal. Zastal preto názor, že o trovách konania v tejto časti predmetného sporu nemožno konať a rozhodovať vzhľadom na právoplatnosť výroku o náhrade trov konania dňom 23.9.2021. Bráni tomu prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Za zrejmé preto považoval, že za uvedený úsek konania od podania žaloby 6.3.2020 do právoplatnosti rozhodnutia o trovách konania 23.9.2021 nemožno vyčíslieť ani výšku trov konania, nakoľko neexistuje základ nároku. Predmetom konania o náhrade trov konania ostal časový úsek od právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Čadca č. k. 16C/16/2020-134 zo dňa 25.8.2021 o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami žalobcov v rade 1/ a 2/ žalobcami v rade 1a/ a 1b/, ktorá nastala dňa 7.9.2021. Súd so žalobcami v rade 1a/, 1b/ konal zo zákona z úradnej moci ako

s právnymi nástupcami pôvodných žalobcov v rade 1/ a 2/ (§ 63 ods. 1, 2, 3 CSP). Žalobcovia 1a/ a 1b/ na výzvu súdu, či chcú pokračovať v začatom konaní, alebo žiadajú konanie zastaviť, doručili súdu späťvzatie žaloby. I keď sa z procesného hľadiska späťvzatie žaloby považuje za procesné zavinenie žalobcov pri aplikácii ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, súd na inak úspešnú stranu konania - žalovanú aplikoval ustanovenie § 257 CSP a nepriznal jej právo na náhradu trov konania proti žalobcom v rade 1a/ a 1b/ v tejto časti predmetu sporu. Dôvody hodné osobitného zreteľa vzhľadom na to, že žalobcovia nepodávali žalobu, ale priamo zo zákona sa stali právnymi nástupcami, spor nevyvolali. Zároveň poskytli okamžitú súčinnosť, vzali žalobu späť. Ide o blízke príbuzenské vzťahy a je v záujme, aby nastala právna istota, pokoj v rodinných vzťahoch.

2. Proti uzneseniu prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručila odvolanie žalovaná. Rozsah odvolania vymedzila, čo do výroku II. s poukazom na ustanovenie § 357 ods. 1 písm. m) CSP. Zastala názor, že v tejto časti uznesenie prvoinštančného súdu nezodpovedá právu ani zákonu. Uviedla, že súd rozhoduje o trovách konania až po právoplatnom skončení sporu. Spor v tejto veci skončil na základe toho, že žalobcovia 1a/ a 1b/ vzali žalobu späť. Čiastočné rozhodnutie o trovách nemá oporu v zákone, je nezákonné, preto naň nemožno prihliadať. Do rozhodnutia o trovách po právoplatnom skončení sporu sa premieta procesná zodpovednosť za celý spor. Na predchádzajúce rozhodnutie o trovách pred skončením konania nie je možné z dôvodu jasného rozporu so zákonom prihliadať (uznesenie Okresného súdu Čadca č. k. 16C/15/2020-134 zo dňa 25.8.2021, čo do výroku o trovách konania). V danom prípade nebol vydaný ani čiastočný ani medzitymný rozsudok v zmysle ustanovenia § 262 ods. 3 CSP. Súd nesprávne interpretoval i podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. Žalobcovia síce využili svoje dispozičné právo, ale bez riadneho odôvodnenia spôsobili zastavenie konania. Žalobca 1b/ W. D. podporoval pôvodných žalobcov v podaní žaloby, preto jeho procesná zodpovednosť je jednoznačne daná. Pôvodní žalobcovia zbytočne podali žalobu o vrátenie daru na súd a spôsobili trovy žalovanej, ktorá má na ne nárok. Pred podaním žaloby pôvodnými žalobcami, ktorí zomreli v priebehu konania, bol práve W. D. poučený právnou zástupkyňou žalovanej, ako i svojou predchádzajúcou právnou zástupkyňou o tom, že existuje možnosť, aby jeho rodičia podali žalobu o vrátenie daru i o tom, že takáto žaloba je bezpredmetná a neopodstatnená. Táto informácia bola poskytnutá z dôvodu, že žalobca 1b/ nechcel svojej bývalej manželke - žalovanej z titulu BSM nič vyplatiť a tiež nesúhlasil s uzatvorením dohody o zrušení a následnom vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k rodinnému domu, s vyplatením primeranej náhrady za ustupujúci spoluvlastnícky podiel. Žalobca 1b/ inicioval podanie žaloby rodičmi, vypovedal plnú moc predchádzajúcej právnej zástupkyne a túto udelil novej advokátke, ktorou bola podaná žaloba o vrátenie daru v tomto konaní. Na základe týchto faktov sa javia dôvody súdu na nepriznanie nároku na náhradu trov konania ako úplne neopodstatnené, nešlo o také dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočného charakteru, ako ustálené judikuje rozhodovacia prax súdov. Žiadala preto, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie vo výroku II. a žalovanej náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcom 1a/, 1b/ priznal v rozsahu 100 %.

3. Žalobcovia vyjadrenie k odvolaniu žalovanej v stanovenej lehote nepodali.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté uznesenie vo výroku II. zrušil, vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo výrokoch, ktoré odvolaním strán sporu napadnuté neboli, ponechal uznesenie prvoinštančného súdu nedotknuté. Postupom podľa § 389 ods. 2 CSP zrušil uznesenie prvoinštančného súdu sp. zn. 16C/16/2020-134 zo dňa 25.08.2021.

5. Podľa § 389 ods. 2 CSP, ak súd dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 2, odvolací súd zruší odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej a zároveň zruší aj právoplatné uznesenie, ktoré rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo.

6. Podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že mimo iného súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd zistil, že uznesením č. k. 16C/16/2020-46 zo dňa 13.5.2020 súd rozhodol o pokračovaní s právnym nástupcom žalobcu v rade 2/, a to žalobkyňou v rade 1/ postupom

podľa § 63 ods. 1 CMP a nasl. s poukazom na skutočnosť, že pri procesných úkonoch zistil, že žalobca v rade 2/ zomrel počas sporu dňa XX.X.XXXX.

8. Následne po zistení, že žalobkyňa G. D., nar. XX.X.XXXX, zomrela XX.X.XXXX, uznesením č. k. 16C/16/2020-134 zo dňa 25.8.2021 konanie voči žalobkyni v rade 1/ a voči žalobcovi v rade 2/ zastavil, žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal. V ďalšom výroku rozhodol o pokračovaní s právnymi nástupcami žalobcov 1/, 2/ so žalobkyňou v rade 1a/ a žalobcom v rade 1b/. Poukázal na ustanovenia § 60, § 156, § 61, § 62, § 161 ods. 1, 2, 3 CSP, ustanovenie § 7 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 63 ods. 1, 2, 3, § 65 ods. 1, 2, 3 CSP a uviedol, že vzhľadom na stratu procesnej subjektivity pôvodných žalobcov 1/, 2/ súd týmto uznesením skončil vo vzťahu k nim predmetné konanie. Nakoľko konanie v tomto štádiu vo vzťahu k uvedeným žalobcom končí, rozhodol postupom podľa § 261 ods. 1 a s poukazom na ustanovenie § 256 ods. 1 CSP i o nároku na náhradu trov tejto časti konania vzhľadom na to, že darcovia za svojho života urobili voči obdarovanej prejav vôle smerujúci k vráteniu daru, v konaní pokračoval s právnymi nástupcami pôvodných žalobcov, a to žalobkyňou 1a/ a žalobcom 1b/. Zároveň uviedol, že právni nástupcovia podľa § 65 ods. 1 CSP prijímajú stav konania ku dňu zániku procesnej subjektivity svojich predchodcov.

9. Predmetom odvolania je uznesenie prvoinštančného súdu, ktorým konanie s poukazom na dispozitívny úkon žalobcov 1a/ a 1b/ a ustanovenie § 145 a nasl. CSP zastavil, žalovanej náhradu trov konania za časť predmetu sporu nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcom 1a/ a 1b/ nepriznal.

10. Za podstatné odvolací súd považoval, že podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

11. Podľa § 161 ods. 3 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí vhodné opatrenia na jeho odstránenie. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

12. Podľa § 63 ods. 1 CSP, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

13. Podľa § 63 ods. 2 CSP, v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

14. Podľa § 63 ods. 3 CSP, ak to povaha sporu pripúšťa, môže sa v konaní pokračovať aj pred skončením konania o dedičstve.

15. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd má po posúdení povahy sporu možnosť len konanie zastaviť, alebo v konaní pokračovať. Nemôže však konanie zastaviť a zároveň v konaní pokračovať.

16. Prvoinštančný súd v rozpore s tým na jednej strane konanie vo vzťahu k pôvodným žalobcom 1/, 2/ zastavil, na druhej strane postupom podľa § 63 a nasl. CSP pokračoval v konaní s ich právnymi nástupcami - žalobcami 1a/ a 1b/. Navyše, v rozpore s ustanovením § 65 CSP rozhodol o nároku na náhradu trov konania medzi zomrelými pôvodnými žalobcami 1/, 2/ a žalovanou, a to napriek ich predchádzajúcej strate procesnej spôsobilosti.

17. Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

18. V preskúmvanej veci prvoinštančný súd uznesením č. k. 16C/16/2020-134 zo dňa 25.08.2021, ktorým konanie voči pôvodným žalobcom 1/ a 2/ zastavil, žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal, nesprávnym procesným postupom podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

19. Postupom podľa § 389 ods. 2 CSP preto odvolaciemu súdu neostávalo, iba zrušiť nielen odvolaním napadnuté rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, ale i právoplatné uznesenie, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo.

20. Z ustanovenia § 65 ods. 1 CSP jednoznačne vyplýva, že právny nástupca podľa § 63 a § 64 prijíma stav konania ku dňu zániku procesnej subjektivity svojho predchodcu. Inak povedané, účinky, a to hmotnoprávne aj procesnoprávne medzi pôvodnými stranami zostávajú aj po nástupe právneho nástupcu do konania zachované, právny nástupca je viazaný všetkými úkonmi, ktoré v konaní urobil jeho procesný predchodca. Trovy konania vzniknuté počas konania predchodcovi patria k trovám konania nástupcu (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo 379/2014).

21. Odvolací súd sa tiež nestotožnil s postupom prvoinštančného súdu, pokiaľ na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania aplikoval ustanovenie § 257 CSP a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

22. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Civilný sporový poriadok však vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako i v okolnostiach u strán sporu. Aplikácia tohto ustanovenia sa má však vykladať prísne a reštriktívne. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom. Javí sa spravodlivým predovšetkým prihliadať na existenciu okolností súvisiacich so stavom pred začatím sporu so správaním sa účastníkov v priebehu sporu s okolnosťami uplatnenia nároku a podobne.

23. Práve vzhľadom na okolnosti predchádzajúce uplatneniu nároku pôvodných žalobcov na súde a predmet prejednávanej veci skutočnosť, že žalovaná svojím správaním príčinu pre začatie sporu nedala, na rozdiel od prvoinštančného súdu odvolací súd zastal názor, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP a je potrebné o nároku na náhradu trov konania rozhodnúť s poukazom na ustanovenie § 256 ods. 1 CSP. Z procesného hľadiska je žalobcovým zavinením za zastavenie konania späťvzatie žaloby. Pokiaľ však dôjde k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách. Ak je tu dané zavinenie navrhovateľa, treba vyvodiť, že v tomto rozsahu nemal vo veci úspech. Ak však bol pre správanie žalovaného vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, mal žalobca z tohto pohľadu vo veci plný úspech. O dôvodnosti podania žaloby treba uvažovať z hľadiska výsledku správania žalovaného k požiadavkám žalobcu, čo znamená, že návrh je podaný dôvodne najmä v prípade, keď žalovaný po začatí konania žalobcu uspokojí, a to aj vtedy, ak by ho uspokojil, hoci by k tomu nemal právnu povinnosť. Ak má také správanie, ktoré spôsobilo zastavenie konania, ísť na ťarchu žalovaného, musí ísť o procesnú situáciu, keď sa žalovaný zachoval v intenciách žalobného návrhu. Pôjde teda o situáciu, keď bola požiadavka žalobcu splnená neskorším správaním žalovaného bez toho, aby o veci (meritórne) rozhodol súd.

24. Takéto okolnosti z hľadiska posudzovania okolností dispozitívneho úkonu žalobcov 1a/ a 1b/, ktorým zobrali žalobu v celom rozsahu späť, odvolací súd nezistil. Žalobcovia zobrali žalobu späť bez bližšieho odôvodnenia, a teda pokiaľ zobrali žalobcovia žalobu späť, jednoznačne zavinili zastavenie konania, a teda nárok na náhradu trov konania žalovanej vznikol vo vzťahu k žalobcom.

25. V nadväznosti na uvedené preto odvolací súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti uznesenia.

26. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)